

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 193/2014
18.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Маје Ковачевић-Томић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.А., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 160/14 од 04.03.2014. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 број 2924/13 од 04.07.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 18.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 160/14 од 04.03.2014. године, као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 број 2924/13 од 04.07.2013. године и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање о изјављеној жалби.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 1578/10 од 11.04.2012. године окривљени Д.А., оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда са заштитним надзором и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од три године не изврши ново кривично дело. Истом пресудом је одређено да се окривљени има ставити под заштитни надзор за време од три године и то тако што се исти има јављати органу надлежном за извршење заштитног надзора у роковима које тај орган одреди уз обавезу да благовремено обавештава о промени места боравка, адресе или радног места, да се уздржава од употребе дроге и лечи у одговарајућој здравственој установи као и да посећује одређена професионална и друга саветовалишта или установе и да поступа по њиховим упутствима уз упозорење да га суд може опоменути или ранију обавезу заменити другом или продужити трајање здравственог надзора у оквиру времена проверавања или опозвати условну осуду уколико не испуњава обавезе које му је суд одредио. На основу члана 246. став 7. у вези члана 87. КЗ-а према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања

предмета извршења кривичног дела и то осам пакетића ... укупне количине ... и једна безбојна кутија округлог облика. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 27.385,00 динара као и судски паушал у износу од 30.000,00 динара, а све у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 број 3830/12 од 27.09.2012. године уважена је жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и укинута првостепена пресуда, те предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном поступку Виши суд у Београду је пресудом К 1106/12 од 14.02.2013. године окривљеног Д.А. огласио кривим због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога у покушају из члана 247. став 1. у вези члана 30. КЗ-а и изрекао му условну осуду са заштитним надзором тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од три године не изврши ново кривично дело. Првостепени суд је истовремено одредио да се окривљени има ставити под заштитни надзор за време од три године и то тако што се исти има јављати органу надлежном за извршење заштитног надзора у роковима које тај орган одреди, потом има благовремено обавештавати о промени места боравка, адресе или радног места, има се уздржавати од употребе дроге и лечити у одговарајућој здравственој установи и посећивати одређена професионална и друга световалишта или установе и поступати по њиховим упутствима, а да га суд, ако не испуњава обавезе које су му одређене, може опоменути или ранију обавезу заменити другом или продужити трајање заштитног надзора у оквиру времена проверавања или опозвати условну осуду. На основу члана 247. став 5. у вези члана 87. КЗ-а према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела и то осам пакетића марихуане укупне количине 3,44 грама и једна безбојна кутија округлог облика. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 27.385,00 динара као и износ од 30.000,00 динара на име паушала, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Београду је решењем Кж1 број 2924/13 од 04.07.2013. године поводом жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, а по службеној дужности, укинуо првостепену пресуду и списе предмета вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз број 160/14 од 04.03.2014. године, против решења Апелационог суда у Београду Кж1 број 2924/13 од 04.07.2013. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 385. став 2. ЗКП-а („Службени лист СРЈ“, број 70/01, 68/02, „Службени гласник РС“, број 58/04 ... до 76/10) са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће усвојити захтев и укинути наведено решење Апелационог суда у Београду а предмет вратити другостепеном суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби у смислу члана 385. став 2. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног, након чега је одржао седницу

већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке. На седници већа је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Имајући у виду да је побијано решење Апелационог суда у Београду донето 04.07.2013. године, дакле, пре 01.10.2013. године, када је почела примена новог ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), Врховни касациони суд је у смислу члана 604. став 1. ЗКП-а испитао истакнуту повреду закона из члана 385. став 2. ЗКП-а, налазећи да су изнети наводи Републичког јавног тужиоца основани.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 број 2924/13 од 04.07.2013. године повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП-а.

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП-а прописано је да ће другостепени суд, уколико је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда, у седници већа или након одржаног претреса донети одлуку, при чему не може укинути побијану пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење. Наведена одредба прописује процесну забрану двоструког укидања пресуде и враћање првостепеном суду, самим тим и ограничење у поступању другостепеног суда, па је у конкретној процесној ситуацији другостепени суд био дужан да у смислу тада важећих одредби члана 377. став 1. до 5. ЗКП-а и члана 378. и 379. ЗКП-а одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављене жалбе. Како другостепени суд то није учинио већ је првостепену пресуду по други пут укинуо, то је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 2924/13 од 04.07.2013. године повређен закон - одредба члана 385. став 2. ЗКП-а на штету окривљеног, јер он има право на суђење у разумном року и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Београду.

Због учињене повреде закона, било је нужно укинути правноснажно решење против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је Врховни касациони суд, усвојио поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 2924/13 од 04.07.2013. године и предмет вратио Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање о жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**